

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om forhøjet Dyrtidshjælp til Kommunitetsalunner og visse polytekniske Alunner.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 942).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslages Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget Indhold (se Tillæg C. Sp. 345) og dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indførelse af 8 Timers-Arbejdsdagen i Fabrikvirksomheder med Døgndrift.

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 920, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 989).

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jørgen Berthelsen): Ved Sagens første Behandling her i Landstinget blev der fra et enkelt Partis Side fremført en Del Betæneligheder ved enkelte Bestemmelser i Lovforslaget. Vi har behandlet Sagen i Udvalget og haft Samraad med Ministeren, og man er blevet enig om dér at udtale, „at man angaaende den for Arbejderne indenfor Arbejdstiden fornødne Spisetid maa holde for, at der ikke kan fastsættes nogen bestemt Tidsgrense, idet Maaltidet i flere Tilfælde maa nydes paa Arbejdspladsen under det Arbejderen paa hvilende Tilsyn“.

Med Hensyn til, at de i Døgndrift beskæftigede Arbejdere ikke maa tage Beskæftigelse i andre lignende Virksomheder i samme Døgn, er hele Udvalget enig om, at saadant ligger udenfor Lovens Rammer og Forudsætning, og haaber, at alle

saavel Arbejdere som Arbejdsgivere vil bestræbe sig for, at Lovens Formaal opnaas.

Jeg skal kun tilføje, at det foreliggende Lovforslag om Indførelse af 8 Timers-Arbejdsdagen i Fabrikvirksomheder med Døgndrift tidligere har haft og vil ogsaa ved senere Lejligheder, hvor Spørgsmaalet om en Begrænsning af Arbejdstiden vil komme til at staa paa Dagsordenen, have en meget stor Betydning. Det er mig en Glæde her i Landstinget i Dag at være Ordfører for et saa betydningsfuldt Lovforslag som dette og at kunne tale paa hele Udvalgets Vegne. Benævnelsen 8 Timers-Arbejdsdagen er maaske noget vildledende, og det vilde i mange Tilfælde virke skadeligt paa flere Virksomheder, hvis de hver Dag skulde standses paa Minutten. Det er der taget Hensyn til i Lovforslaget, idet Bestemmelsen om, at der ikke maa arbejdes mere end 160 Timer i Løbet af 3 Uger, maa anses for Grundbestemmelsen. Kræver Driften paa enkelte Dage en Arbejdstid paa 9 Timer, kan dette udjævnes ved, at man de næste Dage kun arbejder 7 Timer o. s. v. Derved er Maalet naaet, Arbejderen har faaet den ønskede Begrænsning af Arbejdstiden. Man vil vist efterhaanden i mange Virksomheder komme til at normere en Arbejdstid ikke for det enkelte Døgn, men for et Tidsrum af længere eller kortere Varighed, og de 160 Timer i 3 paa hinanden følgende Uger, som i det her foreliggende Lovforslag indføres, vil sikkert blive grundlæggende.

Udvalget har modtaget et Andragende fra Maskinmestrenes Forening, gaaende ud paa, at Loven maa komme til at omfatte Maskinmestrene saavel ved stationære Anlæg som ved Skibsmaskinerier. Udvalget har drøftet Spørgsmaalet, ogsaa med Ministeren, og man enedes om, at Maskinmestrene ved de stationære Anlæg var indbefattede i det foreliggende Lovforslag, og at Skibsmaskinmestrene maatte henvises til Søloven.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa hele Udvalgets Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse med Ønsket om, at det maa blive modtaget og udført i Praksis paa en saadan Maade, at det Maal, som Lovforslaget har, saa vidt muligt naas. At dette vil ske, naar man fra alle Sider loyalt stræber derefter, nærer jeg, som har en Del Erfaring paa de omhandlede Omraader, ikke Tvivl om.